

sted, holder vi da aldrig hånden over det, men det vil jeg gerne se et eller andet bevis på. Det er klart, jeg kan ikke som folketingsmedlem rejse over og lave en risikovurdering. Det har vi altså folk til. Men der er formentlig nogle, der læser rapporter, som kan vurdere det her i Folketinget.

Det, det drejer sig om, er hovedholdningen, hovedholdningen om, at man er nedladende over for andre mennesker, som lever på et kummerligt niveau, og om man er villig til, at de skal have lov at være med.

(Kort bemærkning).

**Pernille Frahm (SF):**

Hr. Ebbe Kalnæs finder jo bare, at man skal have indført de her atomkraftværker; så er man på rette spor.

Men sagen er jo, at Ukraines elforbrug falder, og det kan vi så være kedede af og synes, at det er et resultat af et problem, en manglende social og økonomisk udvikling. Og jeg er sådan set enig i, at det er det. Men det er også et resultat af noget; altså det kunne godt rettes op på en anden måde. Det kunne rettes op ved, at man i stedet for gav støtte til investeringer, hvor man laver energibesparelser. Det sætter nemlig arbejde i gang. Det giver nemlig arbejdspladser på bordet. Det giver nemlig mulighed for at lave småindustri, for at lave de her radiatorer, som vi har så mange af i Danmark, termostater og sager. Det giver mulighed for en økonomisk udvikling i Ukraine – i Ukraine. Opbygning af atomkraftværker med vestlig teknologi giver gode penge til vestlig atomteknologi.

(Kort bemærkning).

**Ebbe Kalnæs (CD):**

Men fru Pernille Frahm, jeg har intet imod energibesparelser. Men man kan ikke leve af energibesparelser, og det behøver man ikke tage derover for. I hele Sydeuropa, på hele Balkan, regulerer de varmen over vinduet. Det er vi da godt klar over. Det er ikke noget nyt. Af de 500 millioner mennesker, vi formentlig er i EU på et eller andet tidspunkt, har to tredjedele af dem stort set aldrig set en radiatorventil. Det ved jeg da godt. Man kan ikke leve af det her. De mennesker skal i gang.

Det, der er det afgørende i den sammenhæng, er, at vi er villige til at hjælpe dem, at vi er villige til at sikre, at de ikke kommer galt af sted med atomkraftværkerne. Det vil sige, at vi skal med ind i processen og kontrollere, men vi

skal ikke ind og bestemme og bedømme, hvad de skal.

Jeg er godt klar over, hvad bæredygtig udvikling er. Bæredygtig udvikling er for SF og Enhedslisten noget med »vores facon«. De vil også gerne lave hele verdens økologi, men de ved, at 30 pct. af den fødevarereproduktion, der er, ville falde væk med økologi. Der skulle både fældes regnskove og meget mere for at brødføde verden.

Altså bæredygtig udvikling er noget med, at man er hoven over for en lang række mennesker, som skal have mulighed for at komme med socialt og økonomisk.

**Elisabeth Arnold (RV):**

Det Radikale Venstre er modstander af atomkraft. Der er en meget betydelig sikkerhedsrisiko, og der er et fuldstændig uløseligt affaldsproblem.

I Danmark råder vi selv for vores energipolitik, og i den indgår a-kraft ikke. Men vi kan, desværre må jeg sige, ikke bestemme over andre landes energipolitik, end ikke Barsebäck, som er notorisk fejlplaceret tæt ved et andet lands hovedstad, nemlig København, som er placeret tæt ved Barsebäck, som ligger i Sverige. Selv ikke det kan vi få lukket, for vi kan ikke bestemme over Sveriges energipolitik. Vi kan udøve politisk pres, vi kan forhandle, vi kan gå i dialog, men diktere kan vi ikke.

Danmarks indsats over for de mange usikre og dårlige a-kraftværker i især Øst- og Centraleuropa har koncentreret sig om at indkapsle problemet ved at gøre værkerne sikrere eller nedlægge dem. I alle tilfælde kræver det økonomisk bistand og energipolitisk rådgivning med henblik på energibesparelser og brug af andre energikilder, men det er landene selv, der bestemmer, om de vil overgå til andre energikilder; det er ikke noget, vi kan pålægge dem.

Vore muligheder i forbindelse med Tjernobyl og problemerne i Ukraine kan beskrives som et dilemma. Enten hjælper vi til med at gøre eksisterende værker sikrere, selv om der er vanskeligheder med at gennemføre det, uanset om der er problemer med EBRD, uanset om der er problemer med atomkraftlobbyen, uanset alt, for alternativet er, at der ingenting sker, og så ligger forurenings- og risikofaktorerne stadig væk dér og tikker og er en trussel for os alle sammen. Vi har kort sagt ikke andet valg end at hjælpe med at indkapsle problemet og gøre det eksisterende værk sikrere, end det er nu.